

Ελαφρολαϊκά

Πειραιώτισσα

Βρήκα στο δρόμο κάτι παιδιά και τα ρώτησα
αν με δυμάσαι καμιά βραδιά, Πειραιώτισσα.

Αν δεις στον ύπνο σου μια νύχτα με βροχή-
φωτιά να καίει

Είν' η καρδιά μου που στενάζει μοναχή
και σιγοκλαίει.

Αν δεις

Μακριά στα ξένα στην ξενιτιά βαριαρρώστησα
κι ήρθα κοντά σου να βρω γιατρειά, Πειραιώτισσα.

Αν δεις στον ύπνο σου μια νύχτα με βροχή-
φωτιά να καίει

Είν' η καρδιά μου που στενάζει μοναχή
και σιγοκλαίει.

Αν δεις

Ο επιπόλαιος

Κορίτσι μου γιατί μελαγχολείς;

Πως σ' αγαπώ στο δίνω και γραμμένο.

Σου έτυχε στο ζάρι της ζωής
καλό παιδί, μα κακομαθημένο.

Σου έτυχε

Επιπόλαιο με λες, που γυρνάω με πολλές
και μεδάω και συχνά ξενοκοιμάμαι.

Δεν αλλάζω εγώ μυαλά,

σ' αγαπάω μεν, αλλά

έτσι ήμουν έτσι είμαι κι έτσι δα 'μαι. (δις)

Εγώ είμαι σαν το κύμα του γιαλού
που μέρα-νύχτα έρχομαι και πάω.

Δε δίνω την καρδιά μου όμως αλλού
παρά σ' εσένανε που αγαπάω.

Δε δίνω

Επιπόλαιο με λες

Σήκω, χόρευε συρτάκι

Λα, λα, λα λα λα λα

Σήκω χόρευε συρτάκι με τρελή διπλοπενιά,
χόρευέ το σαν μορτάκι να βουίζει η γειτονιά.

Έλα πιάσε με απ' τον ώμο κι ώπα πρώτα το δεξί
κι αν μου κουραστείς στο δρόμο δα σε βάλω σε ταξί.

Λα, λα, λα λα λα λα

Τα σπίτια είναι χαμηλά

Μην κλαις και μη λυπάσαι που βραδιάζει,
εμείς που ζήσαμε φτωχοί
του κόσμου η βροχή δε μας πειράζει,
εμείς που ζούμε μοναχοί.

Τα σπίτια είναι χαμηλά, σαν έρημοι στρατώνες,
τα καλοκαίρια μας μικρά κι ατέλειωτοι χειμώνες. (δις)

Μην κλαις και μη φοβάσαι το σκοτάδι,
εμείς που ζήσαμε φτωχοί
του κόσμου η απονιά δε μας τρομάζει.
Θα έρθει και για μας μια Κυριακή.

Τα σπίτια είναι χαμηλά

Ξημερώνει

Το σύννεφο έφερε βροχή

κι έχουμε μείνει μοναχοί. (δις)

Κι έγιν' η βροχή χαλάζι,

δεν πειράζει, δεν πειράζει. (δις)

Τι έχει ο φτωχός να φοβηθεί;

Σπίτι ουρανό όπου βρεθεί. (δις)

Το δισάκι του στον ώμο για το δρόμο,

για το δρόμο. (δις)

'Αιντε ν' απλώσουμε πανιά

στ' όνειρο και στη λησμονιά. (δις)

Δάκρυα η ζωή στεγνώνει, ξημερώνει, ξημερώνει. (δις)

Δελφίνι, δελφινάκι

Καθάλα στο δελφίνι τον κόσμο γύρισα,

είπα να σε ξεχάσω μα σ' αποδύμησα, σ' αποδύμησα.

Δελφίνι δελφινάκι,

πάμε πιο γρήγορα, πάμε πιο γρήγορα,

να ιδώ τα γυριστά της τα ματοτσίνορα,

τα ματοτσίνορα.

'Οπου και να γυρνούσα ερχόσουν πίσω μου

λαβωματιά στο στήδος

το πελαγίσιο μου, πελαγίσιο μου.

Δελφίνι δελφινάκι

Ο καπμός

Είναι μεγάλος ο γιαλός, είναι μακρύ το κύμα,
είναι μεγάλος ο καπμός, είναι πικρό το κρίμα.

Ποτάμι μέσα μου πικρό το αίμα της πληγής σου
κι από το αίμα πιο πικρό.

στο στόμα το φιλί, φιλί σου. (δις)

Δεν ξέρεις τι 'ναι παγωνιά, βράδια χωρίς φεγγάρι,
να μη γνωρίζεις ποια στιγμή ο πόνος θα σε πάρει.

Ποτάμι μέσα μου

Στρώσε το στρώμα σου

Ο δρόμος είναι σκοτεινός ώσπου να σ' ανταμώσω,
ξεπρόβαλε μεσοστρατίς το χέρι να σου δώσω.

Στρώσε το στρώμα σου για δυο,
για σένα και για μένα,
ν' αγκαλιαστούμε απ' την αρχή,
να 'ν' όλα αναστημένα. (δις)

Σ' αγκάλιασα, μ' αγκάλιασες, μου πήρες και σου πήρα,
χάδηκα μες στα μάτια σου και στη δική σου μοίρα.

Στρώσε το στρώμα σου